

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie A.J.W.

skazanego z art. 148§1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 października 2017 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 1 sierpnia 2012r., sygn. II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w R. z dnia 15 lipca 2011r., sygn. II K (...)

p o s t a n o w i ł

na podstawie art. 545 § 3 kpk odmówić przyjęcia wniosku

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 lipca 2017r. A.W. zwrócił się do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o „pomoc we wznowieniu postępowania” zakończonego wskazanym wyżej prawomocnym wyrokiem. Treść pisma pozwala uznać je za wniosek o wznowienie postępowania. Wniosek ten nie spełnia wymogu formalnego, określonego w art. 545 § 2 k.p.k., gdyż nie pochodzi od prokuratora i nie został sporządzony przez obrońcę. Nie było jednak potrzeby wzywania skazanego w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do usunięcia braku formalnego przez złożenie wniosku jako sporządzonego przez obrońcę. Z treści wniosku skazanego wynika bowiem jego oczywista bezzasadność. Skazany nie powołał żadnej okoliczności, która mogłaby być uznana za odpowiadającą jednej z ustawowych przyczyn wznowienia postępowania, wymienionych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k. Pismo zawiera uproszczony i powierzchowny opis przebiegu

postępowania karnego w przedmiotowej sprawie i stwierdzenie skazanego, że prawomocny wyrok jest niesprawiedliwy, gdyż nie popełnił on przypisanego mu czynu, tj. zabójstwa P.G.. Argumenty podniesione przez skazanego były rozważane w postępowaniu przed Sądami obu instancji, w postępowaniu kasacyjnym zakończonym oddaleniem kasacji jako oczywiście bezzasadnej (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2013r., sygn. III KK 38/13), a także w postępowaniu z wniosku obrońcy o wznowienie postępowania, zakończonym oddaleniem wniosku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2016r., sygn. III KO 50/16).

W tym stanie rzeczy, wobec oczywistej bezzasadności wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w art. 545 § 2 k.p.k., Sąd Najwyższy, orzekając jednoosobowo, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił jego przyjęcia.

as